

Satranç Tahtasında Aşk

— sese23 · 09 Kasım 2011

Galibi belli satranç oyunun tam ortasında bulmuştum seni,"SANMIŞTIM"
Kimliği kayıp, sessiz, çekingen bakışlı bir edayla.
Gözlerin sadece şahı görürdü, benim ellerim piyona uzanırken,
Satranç tahtasında kalmışken gözlerin aklın bir başka yerlerde hüküm sürüyordu.
Sessizlik içinde, yok oluşunu izliyordum ilk gördüğüm andan itibaren.
O ana dek özenle uzattığın saçlarında kalmıştı ellerim, hiç dokunmadan,
Şahın görkemine aldanmıştın belliydi her halinden,
Ani gülümseyişinden ve tekrar kaplumbağa misali kabuğuna çekilişinden.
Uzatsam elimi bir yengeç misali kısılcına alacak gibiydin, korkuyordum.
Korkuyordum hayatına yeni hüznler yüklemekten bavul bavul.
Korkuyordum dudaklarının tekrar hıçkırıklara kapılarını açmasından.
Dudakların, ah o dudakların bütün seslerini yüreğinin,
İlk defa duyulmuş bir şarkı gibi söyleten.
Dudakların, ah o dudakların, bütün güzelliklerini kalbinin dışı vurup,
Gece karanlığında atadan kalma kırık sandalyede eskirken ben,
Gözlerimin önüne bir ressamın milyon dolarlık eseri gibi düşüren.

Bütün karanlıkların gün yüzüne çıkıyordu,
Başını önüne eğip, daldığın anlarda.
Karamsarlığın kararlarına yansiyordu
Taşlara bir dokunup bir çekiyordun elini,
Küçük bir çocuğun elini sobaya yanaştırması gibi.
Ani titremeler tutuyordu ellerini,
Ellerini, yüzünü ani ateş basmaları.
Taşlara dokunurken, öfke kusuyordun avuç avuç,
Sımsıkı sıkıyordun, cana kasteder gibi.
Baktım.
Daldın.
Baktım.
Gördün.
Seslendim, duymadın,
Bir daha seslendim,
İrkildin,
Sesime geldin, sessizce sesime,
Beyaz taşları da sen almıştın, daha şimdiden,

Evet daha şimdiden ,bir adım öndeydin bana karşı.
İşte o bir adım benim sonumu hazırlayacaktı, kapıları tam aralamışken sana karşı.
Piyonu öne sürmek varken atınla atlayıp geldin, sabırsızca.
Dört nala koşmaya niyetin yoktu da,
Neden, neden bu ani çıkış?
Bütün acemiliğini sergilemek miydi niyetin?
Yoksa, evet yoksa şahı erken devirmek mi, bir atın çiftesiyle.
Hamleni hamlesiz bırakmak yakışır mıydı bize,
Mütevaziliğimizden ödün vermeden sürmüştüm piyonu iki adım öne.
Arkasındaki vezirin keskin ve sert bakışları arasında.
Bir yanda fil bir yanda vezir asilliğini koruyordu ,
Cephede dimdik duruyorlardı korkusuzca.
Surlarla çevrili iki kalenin emniyeti sağladığı sahada,
Seninle kanımın son damlasına kadar çarpışmaya hazırdım.

Durdun.
Sordum.
Bir daha sordum.
Ve bir daha.
Affedersiniz diye başlayan cümle, yeniden kesintiye uğramıştı dilinde.
Sarsmak istedim, içimden gelen sese dur deyip ,sustum.
Sustum.
Baktın.
Sustum.
Ağlamaklı gözlerinde içim dondu,
Aysberge benzemiştin aniden, güneş olup doğsam üzerine
Saklı bir yanların hala çözülmemiş olacaktı.

Oyun yarım mı kalacak? Diye sordum.
Hayırrrrrrrrrrrrrr! Sesinle düştü bir kalem.
Kaleyi düşürdün de düşürmesine,bize yenik düşmek yakışmıyordu.
Bir kolumuzu kaptırıp kabullenmek yakışmıyordu.
İki filimi sürdüm üzerine üzerine, Timur'un fillerini sürdüğü gibi.
Korku dolu bakışlarının arasında.
Şah çektim, aç gözlerini,.
Şah çektim, diren hadi diren bana.
Şah çektim, artık al önlemimi.
Tacı göz kamaştırıyor şahının,sil hamlemi.
Sür sürebildiğin kadar piyonlarını üzerime,

